

ner der, thi naar alle andre Egne skulle have Jernbaner, bør denne naturligviis ogsaa komme i Betragtning. Jeg veed, at jeg staaer temmelig ene med min Anskuelse, men min Frygt i finantsiel Henseende kan ikke blive formindstet ved, at dette Project kommer hovedsagds frem, og at disse Millioner ogsaa skulle staaes tilveie. Det er imidlertid ikke nok med de jydskke Jernbaner; thi vi have seet, at der er al mulig Grund til at troe, at der ogsaa vil blive bygget Jernbaner til Holbæk og Kalundborg. Dette er fuldt berettiget, og det vil komme, men jeg beder blot om Tid, om at vi efterhaanden maae kunne udvikle vore Kræfter og ikke gaae frem paa denne hovedsagds Maade. Jeg tvivler ikke om, at den sidstnævnte Bane ogsaa bliver bevilget, ligesaa lidt som jeg tvivler om, at der ogsaa her vil findes et Nykjøbing, og hvorfor skulle vi ikke gaae til Nykjøbing paa Sjælland, da vi gaae til Nykjøbing paa Falster? Denne Jernbanerens komme vi ikke saa let ud over, før vor Finansminister forlanger 2 à 3 Rd. paa hver Tønde Hartkorn i extraordinair Skat. Jeg kalder det en Jernbanerens, og jeg er berettiget til at kalde det saaledes; thi der er ikke et eneste Land, uden det har gjennegeaaet den. Jeg har idag gjennegeaaet Priserne paa de store Jernbaneselskabers Actier i England, og jeg har fundet, at af 41 Selskaber er der kun 12, hvis Actier staae pari; de andre ere gaaede ned indtil 15 af 100. Jeg sammenligner ikke, men jeg vil dog bede erindret, at jeg her taler om Baner, der gaae igjennem et af de omtrent rigeste Lande i Verden, med stærk Befolkning, med enkelte overordentlig store Byer og med mangfoldige mindre. Jeg siger altsaa: Lad os ikke tænke paa Indtægterne, men lad os desmere tænke paa Udgifterne ved disse mangfoldige Forslag, og jeg bliver ved med at gjentage min Bøn om, at man vil gaae langsomt tilværks. Naar vi om et Par Aar ere færdige i Sylland, kunne vi begynde paa, hvad vi kunne overkomme, og paa en rimelig Maade, men ikke paa den Maade, her er foreslaaet, nemlig at vi skulle styrte os ind i Udgifter, som vi ville have vanskeligt ved at komme ud af, naar Rentier efterhaanden skulle betales. Man har sagt, at den Bemærkning, at vi havde

paalagt en Extraskat, ikke kunde komme i Betragtning; men lad os ogsaa mindes, der endnu er en anden Extraskat, som hviler paa os fra Krigens Tid, nemlig Toldforhøielsen. Jeg har ikke Noget derimod; man maatte for mig gjerne sætte meget høiere Afgifter paa disse Varer, Notabene naar man vilde gaae ind paa Forringelser i andre Henseender, paa et ganske andet System, og der er et System, ved hvis Gjennemførelse Regjeringen kunde bidrage meget Mere til at fremkalde Velstand i Landet end ved de saaledes foreslaaede Jernbaner, — jeg mener her Jernbaner, der ere foreslaaede paa den Maade, at de skulle fremmes saa overordentlig hurtigt og koste, hvad koste vil.

Naben: Med Hensyn til den i Udfæstet omtalte Havn ved Søbjerg glæder det mig meget, og jeg troer, at det er aldeles i sin Orden, at der tages fat paa dette Spørgsmaal. Som bekendt har dette Spørgsmaal jo nu hvilet i 3 Aar. Den daværende Indre- og Handelsminister tog sig varmt af Sagen, og strax efter den sidste ulykkelige Krig foretog han et Lovudkast om en Jernbane fra Vandrup til Strandby og i Forbindelse dermed en Havn ved Vesterhavet; denne Foranstaltning blev fra en meget betydelig Deel af Sylland hilst med stor Glæde. Man gik ud fra, at ved at faae et Udfærdssted paa Vestkysten og en Jernbaneforbindelse dertil kunde man emancipere sig fra den Forbindelse, som man i saa mange Aar har været nødt til at have over Hamburg. Jeg indseer vel, at det kan være rigtigt i dette Stykke ikke at gaae altfor raff tilværks, men afvente Begivenhederne med Hensyn til det Spørgsmaal, der ligger os Alle paa Hjerte, især da vi jo allerede have en Lovbestemmelse for Bygningen af flere andre Jernbaner. Jeg kan imidlertid ikke saa godt forstaae, — naar jeg seer hen til det Lovudkast, som i disse Dage har været paa Dagsordenen —, at det skulde være i sin Orden at tage fat paa at bygge en Jernbane i Vendsyssel, før man atter tager alvorligt fat paa den sydjydskke Jernbane og Havnen ved Vesterhavet. Jeg kan ikke saa rigtigt forstaae dette, men jeg kan dog bedre forstaae det, end at vi ogsaa foran den omtalte Jernbane skulle sætte den lille Jernbane